

Bruksela, 26 sierpnia 2020 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2020/0175(NLE)

10241/20
ADD 1

ACP 76
COASI 98
RELEX 593
WTO 138

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU)
Data otrzymania:	13 sierpnia 2020 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2020) 374 final - ANNEX
Dotyczy:	ZAŁĄCZNIK do dokumentu Wniosek DECYZJA RADY w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w Komitecie ds. Handlu ustanowionym na mocy Umowy przejściowej o partnerstwie między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej, w odniesieniu do przyjęcia regulaminu wewnętrznego Komitetu ds. Handlu UE–Pacyfik oraz regulaminów wewnętrznych komitetów specjalnych

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2020) 374 final - ANNEX.

Załącznik: COM(2020) 374 final - ANNEX

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 13.8.2020
COM(2020) 374 final

ANNEX

ZAŁĄCZNIK

do dokumentu

Wniosek DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w Komitecie ds. Handlu ustanowionym na mocy Umowy przejściowej o partnerstwie między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej, w odniesieniu do przyjęcia regulaminu wewnętrznego Komitetu ds. Handlu UE–Pacyfik oraz regulaminów wewnętrznych komitetów specjalnych

PROJEKT

DECYZJA NR XX/2020 KOMITETU DS. HANDLU USTANOWIONEGO NA MOCY UMOWY PRZEJŚCIOWEJ O PARTNERSTWIE MIĘDZY WSPÓLNOTĄ EUROPEJSKĄ, Z JEDNEJ STRONY, A PAŃSTWAMI PACYFIKU, Z DRUGIEJ

z dnia...

w odniesieniu do przyjęcia regulaminu wewnętrznego Komitetu ds. Handlu UE–Pacyfik
oraz specjalnych komitetów

KOMITET DS. HANDLU UE–PACYFIK,

uwzględniając Umowę przejściową o partnerstwie, która ustanawia ramy umowy o partnerstwie gospodarczym (zwaną dalej „umową”) między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej strony¹, podpisaną w Londynie w dniu 30 lipca 2009 r., w szczególności jej art. 68,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 68 Umowy ustanawia Komitet ds. Handlu UE–Pacyfik i przewiduje, że Komitet ds. Handlu UE–Pacyfik ustanawia swój regulamin wewnętrzny.
- (2) Art. 68 stanowi również, że Komitet ds. Handlu UE–Pacyfik przekaze szczególne uprawnienia wykonawcze specjalnym komitetom, jak przewidziano w odpowiednich postanowieniach umowy.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Ustanawia się regulamin wewnętrzny Komitetu ds. Handlu UE–Pacyfik, jak określono w załączniku.

Sporządzono w

W imieniu Komitetu ds. Handlu UE–Pacyfik

W imieniu Unii

W imieniu państw Pacyfiku

¹ Decyzja Rady 2009/729/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Umowy przejściowej o partnerstwie między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej (Dz.U. L 272 z 16.10.2009, s. 1).

Załącznik

REGULAMIN WEWNĘTRZNY KOMITETU DS. HANDLU UE–PACYFIK

ustanowionego na podstawie art.. 68 Umowy przejściowej o partnerstwie między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej strony

Artykuł 1

Rola i nazwa Komitetu ds. Handlu UE–Pacyfik

1. Komitet ustanowiony na podstawie art. 68 Umowy przejściowej o partnerstwie między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej strony (zwanej dalej „umową”), jest odpowiedzialny za wszystkie sprawy, o których mowa w art. 68 umowy.
2. Komitet, o którym mowa powyżej, jest określany w dokumentach Komitetu, w tym w decyzjach i zaleceniach, jako „Komitet ds. Handlu UE–Pacyfik”.

Artykuł 2

Skład i przewodnictwo

1. Zgodnie z art. 68 ust. 1 umowy Komitet ds. Handlu UE–Pacyfik składa się z przedstawicieli Unii Europejskiej i państw Pacyfiku.
2. Przedstawicielami Stron są zazwyczaj osoby na szczeblu wyższych urzędników lub w wyjątkowych sytuacjach na szczeblu ministerialnym, gdy Strony uzgodnią, że okoliczności tego wymagają.
3. Komitetowi ds. Handlu UE–Pacyfik na szczeblu ministerialnym współprzewodniczą członek Komisji Europejskiej odpowiedzialny za handel oraz przedstawiciel jednego z państw Pacyfiku na szczeblu ministerialnym. Państwa Pacyfiku wykonują tę funkcję na zasadzie rotacji, zgodnie z kolejnością alfabetyczną co 12 miesięcy. Pierwsze sprawowanie funkcji rozpoczyna się w dniu przyjęcia regulaminu wewnętrznego Komitetu ds. Handlu UE–Pacyfik i kończy w dniu 31 grudnia następnego roku.
4. Komitetowi ds. Handlu UE–Pacyfik na szczeblu wyższych urzędników współprzewodniczą wyższy urzędnik Komisji Europejskiej reprezentujący Unię Europejską oraz wyższy urzędnik jednego z państw Pacyfiku reprezentujący państwa Pacyfiku. Państwa Pacyfiku wykonują tę funkcję na zasadzie rotacji, zgodnie z kolejnością alfabetyczną co 12 miesięcy. Pierwsze sprawowanie funkcji rozpoczyna się w dniu przyjęcia regulaminu wewnętrznego Komitetu ds. Handlu UE–Pacyfik i kończy w dniu 31 grudnia następnego roku.
5. Współprzewodniczący każdej ze Stron mają niezbędne uprawnienia do reprezentowania odpowiednio Unii Europejskiej lub państw Pacyfiku.
6. Każda ze Stron powiadamia drugą Stronę o nazwisku, stanowisku i danych kontaktowych urzędnika wyższego szczebla odpowiedzialnego za współprzewodnictwo Komitetu ds. Handlu UE–Pacyfik w imieniu tej Strony. Uznaje się, że ten urzędnik wyższego szczebla posiada upoważnienie do reprezentowania danej Strony do dnia, w którym Strona ta powiadomi drugą Stronę o nowym współprzewodniczącym.

Artykuł 3

Sekretariat

1. Urzędnik Komisji Europejskiej i urzędnik państw Pacyfiku pełnią wspólnie funkcję sekretarza Komitetu ds. Handlu UE–Pacyfik. Państwa Pacyfiku wykonują tę funkcję na zasadzie rotacji, zgodnie z kolejnością alfabetyczną co 12 miesięcy. Pierwsze sprawowanie funkcji rozpoczyna się w dniu przyjęcia regulaminu wewnętrznego Komitetu ds. Handlu UE–Pacyfik i kończy w dniu 31 grudnia następnego roku.
2. Każda ze Stron powiadamia drugą Stronę o nazwisku, stanowisku i danych kontaktowych urzędnika pełniącego w imieniu tej Strony funkcję sekretarza Komitetu ds. Handlu UE–Pacyfik. Uznaje się, że ten urzędnik jest sekretarzem jako przedstawiciel danej Strony do dnia, w którym Strona ta powiadomi drugą Stronę o nowym członku.

Artykuł 4

Spotkania

1. Komitet ds. Handlu UE–Pacyfik zbiera się raz w roku, chyba że współprzewodniczący postanowią inaczej lub, w pilnych przypadkach, na wniosek jednej ze Stron.
2. Posiedzenia odbywają się w uzgodnionym terminie, na przemian w Brukseli i w jednej ze stolic państw Pacyfiku, chyba że współprzewodniczący uzgodnili inaczej.
3. Posiedzenia zwołuje sprawujący przewodnictwo współprzewodniczący reprezentujący Stronę, która pełni rolę gospodarza posiedzenia.
4. Spotkanie może odbyć się osobiście lub za pośrednictwem wideokonferencji albo telekonferencji.
5. Państwa, które oficjalnie wyraziły zamiar przystąpienia do umowy, mogą uczestniczyć w posiedzeniach w charakterze obserwatorów, jeżeli Strony wyrażą na to zgodę.

Artykuł 5

Delegacje

30 dni przed posiedzeniem sekretarz Komitetu ds. Handlu UE–Pacyfik dla każdej ze Stron informuje sekretarza drugiej Strony o planowanym składzie delegacji, odpowiednio, delegacji Unii Europejskiej oraz delegacji państw Pacyfiku. Na liście figuruje nazwisko i stanowisko każdego członka delegacji.

Artykuł 6

Dokumenty

Jeśli obrady Komitetu ds. Handlu UE–Pacyfik opierają się na dokumentach pisemnych, dokumenty takie są numerowane i przekazywane jako dokumenty Komitetu ds. Handlu UE–Pacyfik przez sekretarza.

Artykuł 7

Korespondencja

1. Wszelka korespondencja adresowana do Komitetu ds. Handlu UE–Pacyfik jest kierowana do sekretarza.
2. Korespondencja od Komitetu ds. Handlu UE–Pacyfik przekazywana jest Stronom przez sekretarza.

Artykuł 8

Porządek obrad

1. W rozsądnym terminie przed posiedzeniem, ale nie krótszym niż sześćdziesiąt dni, sekretarz Komitetu ds. Handlu UE–Pacyfik sporządza wstępny porządek obrad na podstawie wniosku złożonego przez Stronę będącą gospodarzem posiedzenia z terminem co najmniej czternastu dni kalendarzowych na przedstawienie przez każdą ze Stron swoich uwag.
2. Komitet ds. Handlu UE–Pacyfik przyjmuje porządek obrad na początku każdego posiedzenia. Punkty, które nie znalazły się we wstępnym porządku obrad, mogą zostać umieszczone w porządku obrad w drodze konsensusu.

Artykuł 9

Zaproszenie ekspertów

Współprzewodniczący Komitetu ds. Handlu UE–Pacyfik mogą, za obopólną zgodą, zaprosić ekspertów (tj. urzędników pozarządowych) do udziału w posiedzeniach Komitetu w celu przedstawienia informacji na konkretne tematy i tylko na te części posiedzenia, na których omawiane są te konkretne tematy.

Artykuł 10

Protokół

1. Projekt protokołu z każdego posiedzenia jest sporządzany przez sekretarza Strony, która pełni rolę gospodarza posiedzenia, w terminie 30 dni kalendarzowych od zakończenia posiedzenia, chyba że współprzewodniczący podejmą inną decyzję. Projekt protokołu jest przekazywany w celu przedstawienia uwag sekretarzowi drugiej Strony.
2. W przypadku gdy niniejsze zasady mają zastosowanie do posiedzeń podkomitetów, protokoły z posiedzenia podkomitetu są udostępniane na wszelkie kolejne posiedzenia Komitetu.
3. Co do zasady w protokole podsumowuje się każdy punkt porządku obrad, w stosownych przypadkach z wyszczególnieniem:
 - (a) wszystkich dokumentów przedłożonych Komitetowi ds. Handlu UE–Pacyfik;
 - (b) wszelkich oświadczeń, o wpisanie których do protokołu poprosił członek delegacji uczestniczących w posiedzeniu Komitetu ds. Handlu UE–Pacyfik oraz
 - (c) podjętych decyzji, wydanych zaleceń, uzgodnionych oświadczeń oraz wniosków przyjętych w odniesieniu do określonych punktów porządku obrad.

4. Protokół zawiera wykaz wszystkich decyzji Komitetu UPG podjętych w drodze procedury pisemnej na podstawie art. 11 ust. 2 od ostatniego posiedzenia Komitetu.
5. Załącznik do protokołu zawiera również listę uczestników posiedzenia Komitetu ds. Handlu UE–Pacyfik.
6. Sekretarz dostosowuje projekt protokołu na podstawie otrzymanych uwag, a projekt protokołu ze zmianami jest zatwierdzany przez Strony w terminie 60 dni od daty posiedzenia lub w dowolnym innym terminie uzgodnionym przez współprzewodniczących. Po zatwierdzeniu, sekretarz podpisuje dwa oryginały protokołów, a Unia Europejska i państwa Pacyfiku otrzymują po jednym oryginale protokołu.
7. Sekretarz Komitetu ds. Handlu UE–Pacyfik przygotowuje również wspólne wnioski i komunikaty do zatwierdzenia przez Strony na koniec posiedzenia.

Artykuł 11

Decyzje i zalecenia

1. Komitet ds. Handlu UE–Pacyfik może przyjmować decyzje i zalecenia w odniesieniu do wszystkich kwestii, co do których umowa tak stanowi. Komitet ds. Handlu UE–Pacyfik przyjmuje decyzje i zalecenia na zasadzie konsensusu.
2. W okresie między posiedzeniami Komitet ds. Handlu UE–Pacyfik może przyjmować decyzje lub zalecenia w drodze procedury pisemnej, jeżeli Strony tak zdecydują. W tym celu jeden ze współprzewodniczących przedstawia na piśmie tekst proponowanej decyzji lub zalecenia drugiemu współprzewodniczącemu. Drugi współprzewodniczący dwa miesiące lub jakikolwiek dłuższy okres określony przez współprzewodniczącego zgłaszającego wniosek na wyrażenie zgody na projekt decyzji lub zalecenia. Jeżeli druga Strona nie wyrazi swojej zgody, proponowana decyzja lub zalecenie są omawiane i mogą zostać przyjęte na następnym posiedzeniu Komitetu. Projekt decyzji lub zaleceń uznaje się za przyjęty, gdy druga Strona wyrazi zgodę, i zostaje on zapisany w protokole kolejnego posiedzenia Komitetu, zgodnie z art. 10 ust. 4.
3. W przypadku gdy Komitet ds. Handlu UE–Pacyfik jest upoważniony na mocy Umowy do przyjmowania decyzji lub zaleceń, akty takie noszą odpowiednio nazwy „decyzja” lub „zalecenie”. Sekretariat Komitetu ds. Handlu UE–Pacyfik nadaje każdej decyzji lub zaleceniu kolejną sygnaturę, podaje datę ich przyjęcia oraz opis ich przedmiotu. Każda decyzja i każde zalecenie zawierają datę ich wejścia w życie.
4. Decyzje i zalecenia przyjęte przez Komitet ds. Handlu UE–Pacyfik są uwierzytelniane przez współprzewodniczących.
5. Unia Europejska i państwa Pacyfiku otrzymują oryginalne i autentyczne wersje każdej decyzji i zalecenia.

Artykuł 12

Przejrzystość

1. Strony mogą uzgodnić zwołanie posiedzenia publicznego.
2. Każda ze Stron może podjąć decyzję o opublikowaniu decyzji i zaleceń Komitetu ds. Handlu UE–Pacyfik w swojej odpowiedniej publikacji urzędowej.

3. Wszystkie dokumenty przedłożone przez Stronę należy traktować jako poufne, chyba że Strona postanowi inaczej.
4. Wstępne porządki obrad posiedzeń są podawane do publicznej wiadomości przed posiedzeniem Komitetu. Protokoły posiedzeń i komunikaty, zgodnie z art. 10, podaje się do wiadomości publicznej po ich zatwierdzeniu.
5. Publikowanie dokumentów, o których mowa w ust. 2 – 4, odbywa się zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami każdej ze Stron w zakresie ochrony danych.

Artykuł 13

Języki

1. Językiem roboczym Komitetu ds. Handlu UE–Pacyfik jest język angielski.
2. Komitet ds. Handlu UE–Pacyfik przyjmuje decyzje lub zalecenia dotyczące zmiany lub interpretacji umowy w językach, w których tekst umowy jest autentyczny. Wszystkie pozostałe decyzje lub zalecenia Komitetu ds. Handlu UE–Pacyfik, w tym ta, na podstawie której przyjęty zostaje niniejszy regulamin, są przyjmowane w języku roboczym, o którym mowa w ust. 1.
3. Każda ze Stron jest odpowiedzialna za tłumaczenie decyzji, zaleceń i innych dokumentów na swoje własne języki urzędowe, jeżeli jest to wymagane na podstawie niniejszego artykułu, i ponosi wydatki związane z takimi tłumaczeniami.

Artykuł 14

Koszty

1. Każda ze Stron pokrywa wszelkie wydatki poniesione przez siebie, wynikające z uczestnictwa w posiedzeniach Komitetu UPG, zarówno jeśli chodzi o koszty personelu, koszty podróży i diety, jak i koszty wideo- i telekonferencji oraz opłaty pocztowe i telekomunikacyjne.
2. Koszty związane z organizacją posiedzeń oraz powielaniem dokumentów ponosi Strona, która pełni rolę gospodarza posiedzenia.
3. Koszty związane z tłumaczeniem ustnym z języków roboczych oraz na języki robocze Komitetu ds. Handlu UE–Pacyfik podczas posiedzeń ponosi Strona pełniąca rolę gospodarza posiedzenia.

Artykuł 15

Specjalne komitety lub organy

1. Zgodnie z art. 68 ust. 4 lit. a) umowy ustanawia się i poddaje nadzorowi specjalne komitety lub organy w celu rozpatrywania wszystkich kwestii przekazywanych im przez Komitet ds. Handlu UE–Pacyfik.
2. Komitet ds. Handlu UE–Pacyfik informowany jest na piśmie o punktach kontaktowych wyznaczonych przez specjalne komitety i inne organy ustanowione na mocy umowy. Wszelka istotna korespondencja, komunikacja i odnośne dokumenty przesyłane przez punkty kontaktowe każdego specjalnego komitetu dotyczące wykonania umowy przekazuje się jednocześnie sekretariatowi Komitetu ds. Handlu UE–Pacyfik.

3. Specjalne komitety i organy składają Komitetowi ds. Handlu UE–Pacyfik sprawozdanie na temat wyników, decyzji lub zaleceń oraz wnioski z każdego ze swoich posiedzeń.
4. Niniejszy regulamin wewnętrzny stosuje się odpowiednio do specjalnych komitetów i innych organów ustanowionych na mocy umowy, chyba że każdy specjalny komitet lub organ postanowi inaczej zgodnie z postanowieniami umowy.

Artykuł 16

Zmiany w Regulaminie

Zgodnie z art. 11 niniejszy Regulamin może zostać zmieniony jedynie na piśmie decyzją Komitetu ds. Handlu UE–Pacyfik.